

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 8 listopada 2007r.

Sąd Najwyższy – Izba Karna w składzie:

Przewodniczący: SSN Roman Sądziej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 8 listopada 2007r.,

po rozpoznaniu w sprawie **Z. M.**, skazanego za przestępstwo określone w art. 297 § 1 k.k. i in., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat oraz na karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, po 100 złotych każda,

z urzędu,

w kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 kwietnia 2007r., sygn. II Ka ../07, utrzymującego w mocy w zaskarżonej kasacją części wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 1 grudnia 2006r., sygn. II K ../05,

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

postanowił

- 1. kasację pozostawić bez rozpoznania,**
- 2. zarządzić zwrócenie skazanemu uiszczonej opłaty od kasacji i zwolnić go od wydatków postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wyjątki od tej zasady przewidziane zostały w art. 523 § 4 k.p.k., ale dotyczą one jedynie tych sytuacji, gdy kasacja wnoszona jest z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. bądź gdy kasację wnosi podmiot szczególny, wskazany w art. 521 k.p.k.

W niniejszej sprawie zaskarżonym kasacją wyrokiem Sądu Okręgowego w P., utrzymującym w mocy skazującą część wyroku Sądu Rejonowego w J., Z. M. prawomocnie wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4 lata oraz karę grzywny. W kasacji obrońcy skazanego podniesiono zarzuty naruszenia prawa materialnego oraz prawa procesowego, ale żaden z tej drugiej kategorii nie dotyczył tzw. bezwzględnych podstaw odwoławczych, wymienionych w art. 439 k.p.k.

W tej sytuacji rzeczą zupełnie oczywistą było, że kasacja ta była niedopuszczalna z mocy ustawy, jako niespełniająca warunków przewidzianych w art. 523 § 2 k.p.k. Niestety nie dostrzegł tego Przewodniczący Wydziału II Karnego, który, wbrew dyspozycji art. 530 § 2 k.p.k., kasację przyjął. Stanu tego nie dostrzegł również Prokurator Okręgowy w R., wnosząc w pisemnej odpowiedzi na o oddalenie kasacji, jako oczywiście bezzasadnej. W tym stanie rzeczy Sądowi Najwyższemu pozostawało, na podstawie art. 531 § 1 k.p.k., pozostawienie przyjętej kasacji bez rozpoznania.

Wobec faktu, że kasacja obrońcy skazanego już w momencie jej wniesienia była niedopuszczalna i powinna nastąpić odmowa jej przyjęcia, bezpodstawnym było wzywianie skazanego do uiszczenia od niej opłaty. W konsekwencji obecnie opłatę należało zwrócić skazanemu, a względy słuszności

przemawiały także za zwolnieniem go od wydatków postępowania kasacyjnego art. 624 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.